

MUDr. Jan Koutenský

7. 3. 1950 †5.8. 2020

Dne 5.8.2020 po dlouhé nemoci navždy odešel naprosto výjimečný člověk, pan doktor s velkým „D“, MUDr. Jan Koutenský. Měl jsem obrovské štěstí a čest tohoto velkého muže poznat ve svých úplných medicínských začátcích, záhy po promoci při svém nástupu na anesteziologicko-resuscitační oddělení (ARO) tehdejší nemocnice záchranné služby v Praze, které vedla doc. Jarmila Drábková. V té době nebylo samozřejmostí provádění všech postupů u kriticky nemocných na místě vzniku ohrožení života tak, jak je známe dnes. Právě odborníci, mezi které patřil MUDr. Jan Koutenský, se snažili posunout urgentní a intenzivní péči k pacientovi do terénu, a hlavně díky nim máme dnes systém přednemocniční péče, který nám mohou i ve vyspělém světě závidět. Díky odborníkům jako byl MUDr. Jan Koutenský dnes přežívají lidé situace, při kterých byli dříve nenávratně ztraceni. My mladší, kteří jsme v dynamické polistopadové době naskočili do již rozjetého vlaku urgentní medicíny, jsme si mohli gratulovat, že takoví lidé jako on, byli našimi staršími kolegy, kteří nás vedli a ukazovali nám cestu. MUDr. Jan Koutenský byl zároveň vpravdě renesanční člověk nejen s hlubokými medicínskými znalostmi, ale také s přehledem v oblasti historie, umění a společenských věd.

Pokud však byl MUDr. Jan Koutenský něčím zcela výjimečný, pak tím, co se nedá naučit ani z knih, ani v kurzech psychologie. Byla to obrovská míra laskavosti, dobroty a empatie, kterou předával všude, kde se objevil. Pro své pacienty by se vždy rozdál, a to doslova. Tento přístup měl i ke svým kolegům, včetně nás mladších. Nejednou na tento životní postoj osobně doplatil, ale to pro něho nebyl důvod, aby jej změnil. Pro něho platilo doslova ono křesťanské pravidlo o nastavení druhé tváře. Nikdo nespočítá, kolika lidem nezištně zachránil život nebo pomohl v tíživé životní situaci. Za to mu patří jedno z nejčestnějších míst v pomyslném záchranářském nebi.

Měl jsem tu čest stát se v průběhu let Honzovým kamarádem. Budu-li parafrázovat slova klasika detektivního žánru, který jsme měli oba rádi, pak lze konstatovat, že kdyby byli všichni lidé jako on, pak by svět byl bezpečným místem k životu, ale nikdy ne natolik nudný, aby nestálo za to v něm žít.

Sbohem kamaráde!

Za Zdravotnickou záchrannou službu Středočeského kraje

Jiří Knor

5.8.2020